

SANT ANTONI pàg 3

La propietat d'un pis del barri rep la primera multa per un lloguer abusiu

NOU DOCUMENTAL pàg 13

Carla Rigol (Hèlia Dones), sobre la violència masclista: "L'únic factor de risc és ser dona"

líniaeixample

cada dimecres

Setmanari • 3/11/2021 • Núm. 180 • liniaeixample.cat

Torna el clam per tenir unes escoles menys contaminades

La Revolta Escolar organitza els primers talls de trànsit del curs per demanar un aire més net i menys soroll pàg 12

Foto: Línia Eixample

Els bons marxen

La Bodega d'en Rafel es comença a acomiadar pàg 11

ESQUERRA DE L'EIXAMPLE

Incertesa a les escoles bressol per la futura gratuïtat de P2 pàg 10

EL FORT PIENC pàg 14

Un cicle al Transformadors contra l'extrema dreta

FUTBOL SALA pàg 20

Muniesa (CFS Eixample): "Crec en el projecte del club"

ET MEREIXES TORNAR

MATRICULA 0€*
— SENSE PERMANENCIA

DESCOBREIX-NOS!

accura BRUC
SPORT & WELLNESS

Bruc, 122 Barcelona
T 93 208 22 00
info.bruc@accura.es
www.clubsaccura.es

*Consulta les condicions al club o a info.bruc@accura.es

GERMANS HOMS DES DE 1852

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

Tarifa caps de setmana
Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY D'HOMS
DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIXI

3x2
CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [@homs1852](#)

NECESSITEM ALIMENTS BÀSICS PER CONTRIBUÏR A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE 163 MIL PERSONES

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS
bancdelsaliments.org

líniaeixample

Una pancarta del Sindicat de Llogateres, el setembre de 2020. Foto: Marta Casado Pla / ACN

La multa que marca el camí

» L'Ajuntament ha posat la primera sanció a una propietat per cobrar un lloguer més alt del permès
 » Tres veïns de Sant Antoni van denunciar una immobiliària que ara ha rebut una multa de 9.000 euros

Anna Utiel
 SANT ANTONI

Quan van començar a buscar un pis de lloguer a Barcelona, l'Esteve, el Jordi i el Ramon, veient la situació del mercat immobiliari a la ciutat, van decidir afiliar-se al Sindicat de Llogateres per conèixer els seus drets i defensar-se dels possibles abusos dels propietaris. No fa ni un any d'aquell moment, i ara l'empresa propietària del seu pis, situat a Sant Antoni, s'ha convertit en la primera a rebre una multa de l'Ajuntament per incomplir la llei de regulació dels lloguers. Una sanció de 9.000 euros que, segons l'Esteve, "ha d'establir un precedent".

Els tres joves van entrar a

viure al pis a mitjans de desembre de l'any passat, després d'haver signat un contracte de lloguer de 1.200 euros. Hi havia diverses coses del document que els grinyolaven: no hi figurava el preu del contracte anterior i la propietat, una empresa, s'havia fet passar per un particular. L'Esteve subratlla que aquest últim moviment havia permès, d'una banda, cobrar als llogaters 1.600 euros d'honoraris –que la propietat ja s'ha vist obligada a retornar– i, de l'altra, signar un contracte de cinc anys en comptes de set.

Després de presentar una instància a l'Incasòl, els llogaters van saber que el contracte de lloguer anterior del pis era de 950 euros, és a dir, de 250 euros menys que el que havien signat ells. Davant d'aquest incompliment de la llei, van interposar una denúncia

a través de l'Ajuntament, que els ha donat la raó i ha multat la propietat. "Cal aplicar la llei per deixar clar que cobrar lloguers abusius és il·legal i no surt a compte", ha dit la regidora d'Habitatge, Lucía Martín, sobre aquesta sanció.

La propietat va pujar el preu del lloguer de 950 a 1.200 euros, incomplint la llei

Els tres veïns, que des del mes d'agost paguen el lloguer de 950 euros que els pertoca per llei i no el que pretenia l'empresa propietària, han demanat que se'ls retornin els diners cobrats de forma irregular. "Estem disposats a arribar fins al final per-

què se'ns retornin tots i cadascun dels cèntims que hem pagat de més i se'ns canviï el contracte", afirma l'Esteve, que assegura que la propietat està mantenint un "silenci total".

És per això que els llogaters han fet un pas més i han interposat una demanda judicial contra l'empresa. "No podem renunciar als nostres drets", insisteix l'Esteve, pensant no només en ell i els seus companys, sinó en tots els llogaters en situacions semblants.

UNA LLEI QUE NO S'APLICA

Si una cosa tenen clara els tres llogaters de Sant Antoni i el Sindicat de Llogateres és que aquest no és un cas aïllat. Tenint en compte això, des del sindicat consideren que "és preocupant que l'Ajuntament de Barcelona

hagi trigat més d'un any [des que es va aprovar la llei de regulació dels lloguers] a posar la primera multa per demanar un preu superior al que marca la llei", tot i que creuen que "encara ho és més" que la Generalitat no n'hagi posat cap.

"Com pot ser que s'aprovi una llei i l'administració no la faci complir?", es pregunta l'Esteve. En aquest sentit, destaca que en tot el procediment fins a arribar a la multa –que "hauria d'haver estat més ràpid", diu– no han comptat amb el suport de cap institució: "Només ens ha ajudat el Sindicat de Llogateres". Per tot plegat, remarca la importància que els llogaters s'informin per detectar possibles irregularitats en els seus contractes: "Hi ha una llei a favor nostre i s'ha de complir", sentència.

Segueix-nos
a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Combatre el canvi climàtic té costos

per Jordi Muñoz

Foto: ACN

Caldria esperar que la cimera de Glasgow no fos l'enèsima ocasió en què els líders mundials s'omplen de bones paraules de lluita contra el canvi climàtic però després les concrecions no arriben. Però hi ha pocs motius per a l'optimisme.

Un dels problemes dels acords multilaterals contra el canvi climàtic és que estan subjectes al que s'anomena la tragèdia dels comuns: tot i que tots estarem millor si reduïssim globalment les emissions, cada país individualment té incentius per no fer-ho i esperar que els altres ho facin. D'aquesta manera, es pot beneficiar de la reducció global sense pagar el cost de la reducció d'emissions. El resultat d'aquesta lògica és que ningú no pren les decisions que caldria prendre per acostar-se als objectius de reducció d'emissions que els científics consideren necessaris per limitar l'escalfament global. El problema de fons és que l'atmosfera és un bé comú, del que tothom se'n beneficia, però els costos de la reducció d'emissions són ben concrets.

Aquesta lògica endimoniada de les negociacions entre estats es reproduïx a petita escala: si he de deixar el cotxe a casa i fer un trajecte de 30 o 40 minuts més per anar a la feina, tindrè incentius per mirar de fer la viu-viu i que siguin els altres els que perdin temps mentre jo segueixo anant en cotxe. O si una ciutat com Barcelona ha de limitar el trànsit de cre-

uers, altres ciutats de la Mediterrània poden aprofitar-se'n: es beneficiaran de la reducció d'emissions sense pagar el cost de retallar un sector econòmic. Cada municipi, o comarca, tendirà a mirar d'escapolir-se d'instal·lar molins de vent o parcs solars al seu territori esperant que altres assumeixin els costos de la transició energètica.

Uns tenen por de perdre eleccions, altres de perdre diners i tots d'empitjorar el ritme de vida

Perquè la reducció d'emissions no és gratuïta. Els estats poden mirar de compensar i incentivar la transició ecològica amb polítiques expansives, que vindria a ser el que s'ha anomenat *Green New Deal*. Però el fet és que mitigar el canvi climàtic és una decisió política molt costosa. No podem desplaçar-nos tant en cotxe, ni en avió. Els viatges hauran de ser més cars i tardarem més temps a arribar a la feina. Alguns sectors econòmics hauran de redimensionar-se a la baixa i introduir canvis que els faran menys competitius (en preu). Això, si no canvien moltes altres coses, farà créixer l'atur. Si més no en el curt termini.

I com a consumidors, haurem d'assumir costos més elevats en molts productes. Si hem de produir prou energia renovable per substituir les fonts d'energia brutes i per electrificar bona part del que ara es mou amb combustibles fòssils, els paisatges que tant ens estimem s'hauran de transformar. No podrem plantejar-nos models de desenvolupament basats en el creixement infinit.

No és un discurs fàcil de fer, però és imprescindible per passar de les paraules als fets. Tothom ha de ser conscient de què vol dir combatre el canvi climàtic. Per això crida l'atenció que encara tinguem debats sobre mesures com la reducció de carrils per a cotxes, els peatges d'entrada a les ciutats, el veto a l'ampliació de l'aeroport, la implantació de renovables o la reducció del consum: són mesures mínimes, de sentit comú, que apunten en l'única direcció possible si és que ens prenem seriosament la mitigació del canvi climàtic. Cal superar el doble llenguatge i la dissociació entre discursos que són pretensament ecològics quan parlen en general però profundament *desarrollistes* quan parlen de coses concretes. Els polítics tenen por de perdre eleccions, els empresaris de perdre diners i els ciutadans d'empitjorar el seu ritme de vida. Però només prenent riscos i assumint els costos en primera persona podem evitar el desastre cap al qual ens encaminem. Val més dir-ho i no seguir enganyant-nos.

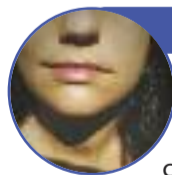
Aquí es piula

El Twitter en paper

@TVilalta

Tres casos de *segurtes* racistes corren per aquí aquest matí [2 de novembre de 2021], probablement una fracció ínfima dels casos reals que s'han produït a les discoteques catalanes aquest cap de setmana. El retorn a la normalitat de la indústria de l'oci nocturn.

@xul81

Bueno, i com de contaminant ha estat la cosa aquesta que estan fent a Glasgow, eh? Tant Zoom i tanta història i per fer una cimera contra el canvi climàtic la fan presencial. Quants avions i cotxes han necessitat? Havia de fer la merda de tuit per quedar-me descansada.

@quadern_tactil

Vas venir quan ningú volia fer-ho. Vas fer de portaveu quan el club es desmembrava. Vas lluitar per la Lliga amb un equip molt just i vas ser positiu quan Messi va marxar. I vas fracassar, sí. Però avui tornes a l'Olimp culer del qual mai marxaràs. Malgrat tot, gràcies, Ronald.

@apunte

Hay un sector de la derecha que lo ha apostado todo a defender una identidad de persona incívica, molesta para todos, que come azúcar y chuletas porque se lo prohíben y va en coche a todos lados porque es su libertad. Están a una batalla cultural de defender los pedos en público.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 43221-2010

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Revolta Escolar

La Revolta Escolar, la protesta de les escoles per aconseguir uns entorns amb menys soroll i contaminació, es va tornar a posar en marxa divendres passat amb una nova edició dels talls de trànsit, que aquest divendres es repetiran.

pàgina 12

Hèlia Dones

Tres dones ateses per l'entitat Hèlia Dones són les protagonistes del documental 'La luz invisible', fet per Otxo Productions, que mostra les seves històries de superació després d'haver patit la xacra de la violència masclista.

pàgina 13

Xarxa Antirumors

La Xarxa Bcn Antirumors organitza al Casal Transformadors del Fort Pienc un cicle de xerrades sobre com combatre l'extrema dreta des de la ciutadania. La primera xerrada es va fer el 20 d'octubre i fins a l'1 de desembre se'n faran tres més.

pàgina 14

El + llegalit

líniaeixample.cat

- 1 *La superilla de l'Eixample, una de les grans inversions del 2022*
- 2 *Alerten de la difícil situació d'Ely, veïna de Sant Antoni*
- 3 *L'eterna recerca de Berta Sellarès*
- 4 *Junts cuidem Barcelona*
- 5 *Calàbria 66 celebra sis anys com a equipament de barri a Sant Antoni*

La clau

Xarxes socials de caràcter públic

per Susana Pérez

Facebook no tanca una crisi de comunicació que ja en té una altra d'oberta. A principis d'aquest mes d'octubre, les empreses de Zuckerberg van trontollar després de dues jornades negres consecutives: la caiguda de Facebook, Instagram i WhatsApp la tarda de dilluns 4 d'octubre i la compareixença al Senat dels EUA d'una extreballadora de la companyia que va denunciar pràctiques nocives l'endemà.

Les xarxes socials són una oportunitat que s'ha convertit en un problema. Instagram difon una vida perfecta i és tòxic per a les adolescents. WhatsApp propaga la desinformació i és tòxic per a les relacions humanes. Facebook distribueix propaganda i és tòxic per a la democràcia mateixa.

Totes aquestes empreses, propietat de Mark Zuckerberg i sota el paraigua de Facebook Inc. —a partir d'ara, Meta—, funcionen amb el mateix model de negoci: generar continguts que captin l'atenció de les persones amb l'objectiu de recopilar el màxim de dades possible de cada usuari per vendre-les.

Podem al·ludir la responsabilitat dels usuaris en tot plegat, ja que al final són ells els creadors d'aquests continguts. Qui genera les imatges ideals que circulen a Instagram? Qui propaga la desinformació a WhatsApp? Qui menteix i polemiza a Facebook? Però seria injust quedar-se només amb aquesta anàlisi, ja que l'algoritme de Facebook dona visibilitat a determinats continguts en detriment d'altres.

A Instagram, per exemple, promou les imatges de noies amb poca roba, mentre que a Facebook mostra més els missatges polèmics que els moderats. I és que el benefici econòmic de totes aquestes empreses passa per davant de la salut mental de les adolescents, de les relacions humanes i de la qualitat democràtica.

Les solucions proposades, com el trencament del monopoli de Facebook Inc. —o Meta— i l'autoregulació no han donat els seus fruits: la Unió Europea està molt preocupada per la força que ha adquirit la companyia de Zuckerberg en l'esfera pública digital. Les empreses tecnològiques han de responsabilitzar-se de moderar els continguts en els sistemes democràtics? Han de decidir a qui donar la paraula i qui censurar?

Potser la resposta per solucionar les xarxes socials passa per fer-les públiques o, almenys, deixar-les en mans d'empreses amb models de negoci que no segrestin la nostra atenció a qualsevol preu i, en canvi, treballin per crear una veritable xarxa social. Podem imaginar una xarxa promoguda per i per a la ciutadania de Barcelona, per exemple?

Diferents experts assenyalen que la creació i la implementació d'uns serveis tecnològics de

caràcter públic, sigui a nivell nacional o supranacional, podrien substituir els serveis de Facebook i resoldre la toxicitat actual. Sempre que s'aborda aquesta qüestió, però, apareix el problema de la massa crítica. És a dir, aquestes plataformes socials de caràcter públic només arrelarien entre la ciutadania si aconseguen sumar prou usuaris per resultar útils i atractives per a la comunitat.

Ara mateix, Facebook, WhatsApp i Instagram són difícils de substituir perquè hi tenim totes les nostres connexions i milers de continguts que hem generat, de manera que aquestes empreses de xarxes socials s'han convertit en serveis irremplaçables. Aquest problema, però, es podria resoldre si aconseguim garantir la portabilitat de les dades del monopoli de Zuckerberg.

El mateix dia que va caure Facebook, dilluns 4 d'octubre, Barcelona impulsava la iniciativa BCNMarket per plantar cara a Amazon. Es tracta d'una plataforma perquè els comerços de proximitat puguin vendre en línia. De moment, ja aplega 2.500 botigues i compta amb centenars de milers de bonus de consum bonificats per l'Ajuntament de Barcelona. Seria possible alguna iniciativa similar per plantar cara a Facebook?

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable. Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#NetflixEnCatalà

@bernatvilario: ERC no presenta esmena a la totalitat als pressupostos de l'Estat perquè diu que ha aconseguit "blindar amb quotes" el català a la llei audiovisual.

#AcordPocConcret

@CatalunyaRadio: El PSOE i Podem acorden "la derogació de la reforma laboral en els termes que fixa l'acord de coalició".

#XaviAlBarça

@andreuginola: Xavi té aquesta temporada de marge. No li demano títols, tampoc l'excel·lència de Guardiola, només un Barça reconeixible i valentia per fer neteja al vestidor.

El contrapoder antirepressiu

per Dolors Sabater

Al cor de la Vall del Tenes, a Santa Eulàlia de Ronçana, fa uns dies teixiem poble en un entranyable acte comunitari de solidaritat amb l'Ernest, una de les més de 4.500 persones represaliades per la causa general contra l'independentisme que s'ha enfrontat a la justícia tot just ara. Un acte intergeneracional, amb gastronomia popular, música en viu, parlaments i, sobretot, molta complicitat. S'hi respirava el contrapoder que construeix el poble quan s'autogestiona. S'hi feia sentir la força de la convicció i el compromís col·lectiu.

A cada acte, a cada acció, sigui per les detingudes del 23-S, 9 de Lledoners, Encerclem el Parlament, Urquinaona, la Junquera, Jusapol, Meridiana, conselleria d'Economia... Per en Marcel, en Brayan, l'Arnau, la Xènia, la Queralt... Sigui quin sigui el seu nom i la seva circumstància, una són totes. Som. I mantenir les xarxes de suport, solidaritat i visibilització és vital perquè puguem trencar la seva repressió, que busca trencar-nos a nosaltres. Fer conèixer i viure al màxim de població, dins i fora dels entorns, l'abast del marc repressiu és imprescindible. I més ara que els indults han tret les preses i presos polítics de les presons. Cal evitar que s'instal·li la creença que la causa general contra l'independentisme ha afluixat. La repressió s'ha de transformar en contrapoder antirepressiu.

S'acaba l'octubre, un mes carregat d'aniversaris polítics per als Països Catalans, que incrementa les dates memorables des del 2017. A l'anterior article parlava de l'1 d'octubre, ara del 27. Tot just l'acabem de passar, i aquest 4t aniversari de la proclamació de la República Catalana no implementada ha quedat marcat per dos fets aparentment contraposats però que venen a parlar del mateix. Un passava el mateix dia 27, l'altre l'endemà. Un en clau estatal, l'altre en clau europea. Tots dos relacionats amb la repressió i els tribunals. Tots dos vinculats a les constitucions i a la monarquia.

D'una banda, dimecres la magistrada del TSJC Maria Eugènia Alegret feia detenir l'exvicepresident del Parlament Josep Costa en un clar avís que l'Estat espanyol no té cap intenció d'aturar la persecució i la repressió ideològica. Costa estava citat davant del tribunal com a investigat per permetre debat al ple sobre monarquia i autodeterminació. L'exvicepresident va decidir no presentar-s'hi perquè no reconeix el tribunal, i la magistrada va fer-lo detenir per obligar-lo a fer-ho. Ell mateix ha avisat que no parará fins que el seu cas arribi a Europa.

L'endemà, des d'Europa, precisament, ens arri-

litzada i insultar-lo o permetre que el Parlament la debati pot costar anys de presó, multes i inhabilitacions, a Bèlgica han decidit que el que seria delictes és castigar qui l'insulta. El contrapoder antirepressiu aquí es multiplica.

Aquest dictamen belga és un nou avís de com de sola es va quedant la (in)justícia espanyola en el marc europeu, i se suma al rotund fracàs de Llàrena, fa un mes a l'Alguer, quan la presidenta de la Cort d'apel·lació de Sàsser, Plinia Azzena, va considerar que no hi havia motius per imposar mesures cautelars contra el MHP Puigdemont perquè la seva immunitat

està intacta. Tot plegat va consolidant la gran potència que té la feina feta des de l'exili. Quatre anys després, i malgrat que Europa no va estar a l'altura del que s'esperava ni per protegir el dret d'autodeterminació del poble català ni per condemnar la brutalitat policial exercida contra persones en clara actitud de resistència pacífica, la via de la internacionalització s'erigeix en una via imprescindible (no pas única) per avançar cap a l'autodeterminació i la independència.

I encara un tercer fet: el Constitucional espanyol ha rebutjat el recurs d'empara que l'expresident del Parlament Carme Forcadell va presentar en contra de la sentència del Procés (onze anys i mig de presó per sedició), i aquesta resolució contrària li permet portar el seu cas a Europa. I això tam-

bé és contrapoder. Malgrat que Europa és un camí molt lent. En el cas d'Arnaldo Otegui, quan el Tribunal Europeu de Drets Humans va condemnar Espanya per vulnerar el dret a un judici just als cinc dirigents abertzales en el cas Bateragune, ja havien complert la condemna. Però, així i tot, és una victòria internacional justa, que mina la credibilitat del sistema judicial espanyol.

La repressió no es pot viure com una derrota. Donar-li la volta i convertir-la en contrapoder és una forma de desactivar-la.

Foto: ACN

ba un fet molt remarcable. Des de Bèlgica. El Tribunal Constitucional belga, en resposta al Tribunal d'Apel·lació de Gant, que examina l'euroordre contra el raper Valtonyc, ha tombat la seva pròpia llei d'injúries a la Corona vigent des del 1847. Amb aquest dictamen, que deixa clar que castigar aquells que insulten el rei és inconstitucional perquè no respecta la llibertat d'expressió (no s'ajusta a la Constitució belga ni al Conveni Europeu de Drets Humans), l'alt tribunal belga allunya l'extradició del cantant. Mentre a l'Estat espanyol la figura del monarca està sacra-

Les millors perles

Ana Rosa Quintana ha dit que té càncer de mama i ha rebut una allau de missatges de suport, que ha agraït amb una piulada. La resposta de la periodista María Patiño a aquest tuit ha generat confusions: "Res és gratuït, recull el que sembres".

Fan una festa de Halloween basada en la sèrie *El joc del calamar* i la nit acaba amb vuit morts. Ha passat a Panamà, on enmig de la celebració hi va haver un enfrontament entre dues bandes vinculades al narcotràfic.

Nou capítol del serial de l'exbisbe de Solsona, Xavier Novell. Després de demanar casar-se pel civil amb la seva xicota, una escriptora de novel·les eroticosatàniques, ara es comenta que la parella podria estar esperant bessons.

Conduir beguda, en sentit contrari i sense una roda del darrere del cotxe no sembla bona idea. Tot i això, una dona va decidir fer-ho per l'AP-7 des de Maçanet fins a Fornells de la Selva. Això sí, va acabar detinguda.

Karwai Tang / Govern britànic

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolores
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

David
Fernández

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Més enllà del melic teatral de Barcelona

per Víctor Porres

Actualment, tenim els recursos i la predisposició a viatjar per tot el món –fins i tot alguns privilegiats ho fan a l'espai–, però cada cop més ens movem menys de casa. I no és per la pandèmia. Abans del confinament, ja estàvem vivint aquesta tendència a convertir l'entorn domèstic en l'oficina, el restaurant, la sala de cinema, el gimnàs, el saló de jocs i, fins i tot, el lloc per lligar a través de les plataformes de cites.

Ens ho porten tot a casa, des d'una hamburguesa fins a la tinta de la impressora. Els carrers s'estan omplint de furgonetes de missatgeria aparcades en doble fila que sovint només transporten petits paquets de productes procedents de l'Àsia que no fa gaire anàvem a comprar a la ferreteria de la cantonada.

Tenint en compte aquests nous hàbits de consum, encara rai que seguim anant al teatre o a veure concerts. És la màgia del directe, suposo. Per molta mega-altíssima definició que tingui el nostre aparell de TV i l'excel·lent qualitat en què s'emeten els concerts o espectacles en streaming, òbviament no es gaudeixen amb la mateixa intensitat que en viu, on la pantalla deixa lloc a l'escalfor del públic, la vibració del so i els refredats pels canvis bruscos de temperatura.

Llavors, posats a moure el cul, per què som capaços de desplaçar-nos d'una punta a l'altra de Barcelona per treballar o fer gestions, però, en canvi, rarament traspassem les fronteres de la ciutat per veure una obra de teatre a l'Hospitalet, Badalona o Cornellà? La distància o el temps no és motiu suficient, perquè, segons on vius, et costa menys anar a un teatre d'aquestes ciutats metropolitaniques que fer-ho a un barri allunyat de casa.

El problema és que ni tan sols ens plantegem que fora de Barcelona pugui haver-hi una oferta tan diversa i de qualitat com la de la capital catalana. I és lògic, perquè a Barcelona és on hi ha més públic, més teatres i on es representen els grans espectacles fent temporada. Però què passa realment a fora de la ciutat? No ho sabem per què, possiblement, no ens ho hem preguntat i també per què ningú ens ho ha fet evident. Ni a les cartelleres dels principals diaris del país ni als portals especialitzats en les arts escèniques hi trobem el concepte d'agenda teatral metropolitana. De fet, la majoria parlen específicament de Barcelona i, amb sort, alguns hi inclouen també l'oferta d'altres ciutats grans catalanes.

Es troba a faltar una cartellera més ampla de mires que fomenti el trànsit de públic no només cap a Barcelona, sinó també de Barcelona cap a les ciutats properes. Quan ha acabat temporada un espectacle que no et volies perdre, podries optar a la "repesca" i anar a veure l'obra a una altra ciutat veïna. De fet, molts ja ho fan, però són els més motivats, perquè seguir la pista de les funcions d'un espectacle als teatres de l'àrea metropolitana no és gens fàcil, a no ser que siguis el president del club de fans de la companyia o treballis per a la SGAE.

I el que encara menys gent sap és que les sales de fora de Barcelona no només programen espectacles que ja han passat pels grans teatres de la ciutat, sinó que, en algunes ocasions, són aquests espais "Off-BCN" els que prenen la iniciativa i presenten en primícia obres que després es podran veure a Barcelona. Aquest és el cas d'*El gran comediant* de Joel Joan, que després d'estrenar-se al festival Temporada Alta i abans de fer temporada al Teatre Goya, es representarà a Badalona i a l'Hospitalet de Llobregat. També *Una noche sin luna*, de Juan Diego Botto –sense data encara per a Barcelona–, es podrà veure al desembre al Teatre Zorrilla de Badalona i a l'Artesà del

Prat de Llobregat, i al gener a l'Atrium de Viladecans. O *The Opera Locos* de la companyia Illana, que ja ha passat per Badalona gairebé un any abans que entri a la cartellera del Teatre Poliorama.

Sigui perquè els programadors de fora de Barcelona s'espavilen per ser els primers, perquè les companyies volen testar el públic dels voltants abans d'entrar a la gran ciutat o bé perquè l'estrena o preestrena forma part de l'acord de residències artístiques en teatres municipals, el fet és que, si estàs a l'aguait, pots convertir-te en el rei de l'*spoiler* teatral veient abans que cap barceloní obres d'artistes com José Sacristán o Concha Velasco, per posar dos exemples recents.

En l'àmbit de la dansa, una de les arts escèniques més complicades de programar per l'habitual baixa resposta del públic, algunes sales com el Teatre-Auditori de Sant Cugat han aconseguit incloure estrenes dins de les seves programacions que han atret espectadors de tot el país amb el reclam de prestigioses companyies nacionals i internacionals com el Béjart Ballet Lausanne, el Malandain Ballet Biarritz, la Compañía Nacional de Danza, la Compañía María Pagés o el Ballet Nacional de España.

Precisament, en aquesta mateixa disciplina tenim una flor que esperem que faci estiu: Dansa Quinzena Metropolitana, una iniciativa impulsada per l'ICUB i que té com a objectiu descobrir nous espais, espectacles i altres activitats que ajudin a relligar el teixit creatiu dins de l'àmbit metropolità, amb propostes a Badalona, Barcelona, Cornellà, el Prat, Esplugues, l'Hospitalet, Sant Cugat, Santa Coloma, Terrassa i Viladecans.

I és que la unió fa la força i disminueix el risc en el sempre aventurat món de l'espectacle. Una prova va ser "Els Teatres Amics", una associació que agrupava el Teatre-Auditori de Sant Cugat, el Teatre Auditori de Granollers, el Teatre Kursaal de Manresa, l'Atrium de Viladecans i l'Atlàntida de Vic amb l'objectiu de posar en valor les programacions dels teatres municipals i la importància de la cultura al territori. Des del 2013 fins al 2018, van impulsar diverses iniciatives, com la producció de l'obra *Vilafranca, un dinar de Festa Major*, de Jordi Casanovas (premi Butaca 2016), que es va presentar als teatres associats i, posteriorment, en altres sales del país i de les Illes Balears, i també al Teatre Lliure.

Més recentment, l'Atrium de Viladecans i el Teatre Zorrilla de Badalona, juntament amb el Teatre Jardí de Figueres i el Teatre Monumental de Mataró, han sumat esforços per reduir despeses programant de manera coordinada l'aclamada *Jauria* de Jordi Casanovas (premi Max 2020 al Millor Espectacle Teatral i a la Millor Adaptació Teatral), una obra que, inexplicablement, no s'ha representat a Barcelona ni probablement ho acabarà fent.

Cal deixar de mirar-nos el melic per sumar sinergies i trencar amb estigmes com el de les companyies que creuen que, si no estrenen a Barcelona, no existeixen, o els promotors que asseguren que sense ajuts públics no es pot fer gira a fora de la ciutat. Tenim grans creadors, boníssimes propostes teatrals i espais magnífics, i hi ha públic per a tot, però l'hem d'incentivar a anar al teatre, sigui al seu propi municipi o bé al del costat, i en això cal que remem tots plegats: promotors, sales, administració, mitjans de comunicació, artistes i espectadors.

De moment, podríem començar ensinistrant la Siri, l'Alexa, la Cortana i el Google Now perquè, a més d'encendre'ns la cafetera i localitzar-nos el millor sushi de la zona, ens mostrin també en temps real l'agenda d'espectacles dels teatres de l'àrea metropolitana. I ens recomanin on anar a sopar després de la funció, per descomptat.

Foto: Pexels

“

Ni a les cartelleres dels principals diaris del país ni als portals especialitzats hi trobem el concepte d'agenda teatral metropolitana

”

Flaixos

@massanagranaire: [Sobre les eleccions al Consell de la República] Puigdemont ha guanyat les eleccions a president del club de fans de Puigdemont. Enhorabona.

@iriavt: Bueeeeno, vinga, ja està, ja ho hem vist tots i hem corroborat que és una putíssima merda. Podem tornar a canviar l'hora ja? Pot ser abril?

@Gerardipunt: No em digueu que quan escriviu la paraula "fenomen" no us venen unes ganes irrefrenables de posar-li un accent obert a la "o".

BARCELONA
MAI S'ATURA

#BONUSCONSUM

Si encara no tens el
#BONUSCONSUM
escaneja aquest QR i
descarrega-te'l per
començar a gaudir del
teu descompte!

Esquerra de l'Eixample

líniaeixample.cat

3 de novembre del 2021

Incertesa a les escoles bressol per la futura gratuïtat de P2

EDUCACIÓ ▶ El Govern va anunciar a finals de setembre que a partir del curs que ve, P2, l'últim curs de l'escola bressol, serà gratuït. El fet que no s'hagi especificat si aquest canvi implicarà que P2 es converteixi en el primer curs de la primària o si seguirà en les escoles bressol públiques i privades, ha generat queixes entre la comunitat educativa.

Un exemple d'això és que diversos centres de tot Catalunya s'han organitzat, sota el nom Som Educació de Base, per defensar el seu paper en l'educació dels nens de 0 a 3 anys. Tal com van recordar en una carta dirigida al regidor d'Educació, Josep González-Cambray, la normativa de les Llars d'Infants estableix una sèrie d'espais, instal·lacions o professionals que les escoles "no reuneixen".

A l'Esquerra de l'Eixample, la notícia ha generat força incertesa. La directora de la Llar d'Infants el Cuquet, Elia Patón, assenyala que l'hi agradaria te-

P2 podria ser part del cicle de primària. Foto: Laura Fíguls/ACN

nir més informació per saber quin serà el futur del seu centre. Paral·lelament, diu que perdre P2 es traduiria amb perdre al voltant del 50% dels alumnes i, per tant, dels ingressos. "Tancarien el 80% de les llars d'infants", lamenta. Per part seva, la directora de l'Escola Bressol Municipal Londres, Laura Pérez,

apunta que el fet que el missatge de la Generalitat no sigui clar, pot provocar angoixa entre mestres i famílies. D'altra banda, tot i que reconeix que, en cas que P2 passi a la primària, hauria d'acomiarar dues persones, prefereix no anticipar-se. "No crec que les escoles assumeixin P2", conclou Pérez.

Successos | Troben un empresari mort en un pis

Els Mossos d'Esquadra segueixen investigant la mort d'un home de 65 anys el cadàver del qual va ser trobat divendres amb signes de violència en un pis situat al 66 del carrer Urgell. Segons *El Caso*, es tracta d'un empresari de l'oci nocturn.

En marxa les obres del primer supermercat cooperatiu

ALIMENTACIÓ ▶ Ja han començat les obres a l'espai industrial de 240 metres quadrats del passatge d'Aragó, situat entre els carrers de Casanova i Villarroel, on hi haurà Foodcoop BCN: el primer supermercat cooperatiu de Barcelona, que busca un consum més assequible i sostenible. "És un moment molt estimulant perquè tenim l'obertura a tocar", explica la sòcia i participant activa del projecte, Rosa Rovira.

D'altra banda, des de Foodcoop BCN preveuen que les obres acabin el pròxim 12 de de-

sembre i que l'obertura del nou establiment sigui durant el primer trimestre del 2022. Serà llavors quan, tal com esperen els ara gairebé 400 socis del supermercat, Foodcoop compti amb els més de 500 que necessita per ser, segons Rovira, "econòmicament viable a llarg termini". I també per fer, en part, realitat una de les raons per les quals Rovira creu que aquesta iniciativa és important. "Les necessitats essencials de les persones no haurien de tenir el lucre com a motor", sentència.

L'obertura serà a principis del 2022. Foto: Twitter (@FoodCoopBCN)

**OXIGEN PER
A L'ÍNDIA**

**NECESSITEM EL TEU
SUPORT PER ACONSEGUIR
UN GENERADOR D'OXIGEN.**

Aquesta pandèmia no acaba fins que tothom estigui fora de perill.

DONA

fundacionvicenteferrer.org

900 111 300

VicenteFerrer

Transforma la societat en humanitat

#SOSCovidIndia

L'hora per a les últimes històries

» La Bodega d'en Rafel viu els seus últims mesos després de l'anunci de tancament de fa pocs dies
 » "Al barri hi ha d'haver llocs on la gent no pagui preus abusius", afirma Rafel Jordana, el propietari

Alba Losada
SANT ANTONI

La quantitat de clients que hi havia a La Bodega d'en Rafel dijous passat feien que no semblés un dia qualsevol d'entre setmana a mig matí. Des que en Rafel Jordana, propietari de l'establiment, va anunciar fa poques setmanes que abaixarà la persiana per sempre en els pròxims mesos després de 34 anys darrere de la barra, ha fet, tal com explica el seu client i amic, Xavier Cortés, que "molts clients vinguin per veure'l".

Assegut en una de les taules de la bodega, el restaurador reconeix que són diverses les raons per les quals ha decidit tancar. "Tinc 64 anys, la gestió de la Generalitat de la pandèmia ha estat nefasta, els lloguers són molt alts a Sant Antoni i ha arribat el moment de passar més temps amb

la meva família", indica Jordana, qui alhora remarca la importància que hi hagi bars i restaurants com aquest en un barri com Sant Antoni, cada cop més gentrificat, perquè "hi ha d'haver-hi llocs on la gent de la ciutat no pagui preus abusius". A part del caliu que se sent a l'establiment, on, segons Jordana, "es tracta la gent com a casa", la Bodega d'en Rafel destaca per ser un lloc on hi té cabuda un públic variat: jubilats, treballadors i també els joves, que venen sobretot a la nit. "Llavors és quan em dic: 'Soc el més vell de tots!'", diu el restaurador enmig del rebombori característic del local i al qual sembla que està acostumat. Un ambient que és part de l'essència de la bodega, a banda dels plats estrella: el pernil i els formatges.

ELS INICIS

Fa 34 anys, Jordana no imaginava el recorregut que ha acabat fent. "Treballava al món de la pu-

La Bodega d'en Rafel, plena de clients un dia de la setmana passada. Foto: Línia Eixample

blicitat i en casar-me amb la Maria, vaig començar a treballar aquí amb els meus sogres", recorda. "En principi vaig venir per tres mesos sense pensar que em quedaria tants anys", afegeix. Amb aquell record ara ja llunyà, Jordana insisteixi que no recomana la restauració a ningú

"perquè és molt dura". "Treballo una mitjana de 15 hores al dia", afegeix. Tot i això, són molts els bons moments que ha viscut des d'aquí.

"Em quedo amb quan vaig veure per televisió que Barcelona estava nominada per acollir els Jocs Olímpics o amb la victòria del

Barça a Wembley", diu Jordana, qui paral·lelament explica que un dels pitjors dies va ser quan va morir la seva mare el passat Sant Jordi. "Vaig dir-me que no val la pena invertir tantes hores aquí mentre em perdo coses fora", conclou mentre atén de nou una clientela que el té com un referent.

espai.mèdia

El primer diari de la indústria espacial de Catalunya

Dreta de l'Eixample

líniaeixample.cat

3 de novembre del 2021

Torna la Revolta Escolar amb un doble tall de trànsit

Alba Losada

DRETA DE L'EIXAMPLE

Torna la Revolta Escolar, una iniciativa que va començar a l'Eixample i al conjunt de la ciutat el desembre de l'any passat, i que posteriorment es va estendre a Catalunya, i que consisteix a fer talls de carrers davant de les escoles amb una reivindicació: que hi hagi més entorns escolars pacífics i menys contaminació i soroll.

Durant els pròxims mesos, la idea és fer talls un divendres al mes a la sortida de les escoles, tot i que l'estrena de la Revolta Escolar d'aquest curs està marcada per dues jornades de talls consecutives, una que va tenir lloc divendres passat i una segona que es farà aquest divendres 5 de novembre. En el cas de l'Eixample, hi participen un total de dotze centres, quatre dels quals de la Dreta. L'Escola de la Concepció és una d'elles i di-

Un moment dels talls del passat divendres 29 d'octubre. Foto cedida

vendres passat el seu entorn ja es va omplir de famílies i infants al tram del carrer del Bruc que queda entre el de València i Aragó. "No només vam ocupar l'espai, també vam fer vida, la qual cosa és important a l'Eixample, on quasi no hi ha lloc per fer activitats", explica la representant de l'AFA de l'escola, Núria Termes.

Per part seva, Xavier Gay, representant de l'AFA de l'Escola 9 Graons, destaca que aquest divendres tallaran la cruïlla del carrer de Rosselló i el de Roger de Flor per recordar les seves reivindicacions. "Cal crear ambients saludables per a la vida. La contaminació afecta el rendiment cognitiu dels nens i les nenes", diu.

Palau Robert | Exposició sobre l'escola pública

Tothom qui vulgui podrà reflexionar fins al 18 d'abril a l'exposició 'Portes obertes a l'escola pública' sobre el paper de l'escola pública, que és clau per intentar que la igualtat d'oportunitats sigui una realitat per a tothom.

Recta final de les obres que acabaran amb l'Skating Club

ESPORTS ▶ Les obres que convertiran en un supermercat la mítica pista de gel Skating Club de Barcelona, que estava situada al número 168 del carrer de Roger de Flor, ja estan a la recta final. El futur i el passat d'aquest espai, que el barri va veure néixer el 1974 i tenia capacitat per a 500 persones es pot veure perfectament amb les lletres que diuen 'Carrefour market', situades just a sota de les antigues lletres taronges que encara formen la paraula 'Skating'.

Va ser el passat juny quan es va saber, tal com va avançar el diari *Ara*, que les portes de l'Skating tancaven per sempre per transformar-se en un supermercat Carrefour. Aquesta notícia es va conèixer després que la instal·lació passés més d'un any tancada a causa de la pandèmia, a la qual, com s'ha vist, no ha pogut sobreviure.

El tancament va fer que diverses persones lamentessin la pèrdua de la pista de gel fent servir el hashtag #SalvemSkating a les xarxes socials.

El futur supermercat de la cadena Carrefour. Foto: Línia Eixample

SERVICIOS DE IMPRESIÓN

⇒ IMPRESIÓN OFFSET

⇒ IMPRESIÓN DIGITAL

⇒ IMPRESIÓN DE FOTOS

⇒ FOTOCOPIAS

⇒ GRAN FORMATO

⇒ ENCUADERNACIONES

Diputació, 321 (Bruc) • 08009 Barcelona • T. 93 487 27 55 • F. 93 487 64 94

www.new-print.com • www.newprint.cat • www.new-print.cat

info@new-print.com

De víctimes a supervivents

» El documental 'La luz invisible' mostra la superació de tres dones que han patit violència masclista
 » Les protagonistes són dones ateses per l'entitat Hèlia que s'han empoderat a través de la fotografia

Anna Utiel

SAGRADA FAMÍLIA

"Hi ha molta més vida després del maltractament". Aquest és el missatge que queda clar veient *La luz invisible*, el documental d'Otoxo Productions creat en col·laboració amb Hèlia Dones i Clicme que es va estrenar dimecres passat a l'Ateneu El Poblet. Qui pronuncia la frase és la Lola, però també podria ser la Rosenda, la Cris i tant d'altres dones que, com les tres protagonistes del documental, han patit violència masclista.

La luz invisible mostra el camí de víctimes a supervivents que recorren les dones ateses per Hèlia, l'entitat del barri de la Sagrada Família que els ofereix suport integral per sortir i recuperar-se de situacions de violència masclista. El documental posa el focus en el taller de fotografia impartit per Clicme, que va començar a col·laborar

amb Hèlia fa dos anys i que pretén que les dones expressin i canalitzin els seus sentiments a través de la imatge. "La cultura i les arts són clau per a l'empoderament de les supervivents de la violència masclista", diu Carla Rigol, la psicòloga d'Hèlia que ha acompanyat les protagonistes del documental en tot el procés. I així queda reflectit a *La luz invisible*, quan la Lola retrata la "nova Rosenda" –"la Rosenda del passat no existeix perquè la van matar", explica ella mateixa– o quan la Cris s'emociona en exposar el seu treball final davant les companyes.

UN MIRALL PER A MÉS DONES
 "Necessito fer visible el que he viscut perquè hi ha més dones que ho estan vivint", afirma la Lola, copiant l'objectiu del projecte. En aquest sentit, Rigol recorda que aquestes tres dones "en representen moltes altres que encara no han trencat el silenci o que potser no tenen un altaveu", i que el do-

L'abraçada entre la Lola, una de les protagonistes del documental, i la psicòloga Carla Rigol, d'Hèlia. Foto: Línia Eixample

documental pot ser "un mirall perquè moltes s'adonin que estan patint violència". De fet, entre l'equip d'Otoxo, format per joves, hi va haver dones que van ser conscients d'haver patit violència escoltant les protagonistes, segons va explicar una integrant de la productora en el col·loqui posterior a la projecció del documental. Cal tenir en compte que actituds com el control i el menyspreu són "la base de tota violència masclista:

s'hi ha de posar especial atenció perquè són indicadors més normalitzats i difícils de detectar", subratlla Rigol. I també que no hi ha un perfil de víctima: "L'únic factor de risc és ser dona", matisa.

MOMENTS PER A L'ALEGRIA

Sense treure pes a la gravetat de les experiències que han viscut les protagonistes, el documental també inclou escenes que conviden a riure i transmet els moments d'a-

legria que viuen aquestes dones d'ençà que es van conèixer gràcies a Hèlia. Veure-les fent broma amb joguines sexuals a un *sex-shop* o saltant i ballant durant la manifestació del 8-M demostra la idea que més destaca Rigol. "Les dones ens en sortim", afegeix.

Per tot plegat, si algú no té clars els conceptes d'empoderament i sororitat, només ha de veure *La luz invisible* per entendre'ls en la seva màxima expressió.

amic
ficcions
 L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

14a EDICIÓ
FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO, Batx. o CFGM, inscriu-te fins al 7 de febrer de 2022 a:
www.ficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStation 5 | iPhones Smartwatch | iPads | Auriculars sense fils

Organitzador: **amic** (Associació de Mestres i Alumnes de la Sagrada Família)

Patrocinador: **Generalitat de Catalunya** (Departament de Cultura) | **Ajuntament de Sagrada Família**

Col·laboradors: **COOPERATIVA D'EDUCACIÓ I CULTURA** | **GENERALITAT DE CATALUNYA** (Departament de Cultura)

No hi donis més voltes.
Millors assegurances a millors preus a Fénix Directo

TERCERS
 des de **200€**

TERCERS
 AMB ASSISTÈNCIA EN VIATGE
 des de **114€**

Truca al 902 44 76 44

FÉNIX DIRECTO
 Segur que sí

f t y

El festival 'AI and Music STARTS' del Sónar, que combina intel·ligència artificial i música, es va inaugurar dimecres passat a L'Auditori amb un concert del pianista Marco Mezquida. La resta del festival es va fer al CCCB.

Un cicle al Transformadors per fer front a l'extrema dreta

SOCIETAT ▶ “L'extrema dreta té cada vegada més presència i això suposa un perill per a molts col·lectius”, alerta Lola López, de la Xarxa BCN Antirumors. López és una de les impulsores del cicle de xerrades ‘Propostes ciutadanes davant l'extrema dreta. Aprenentatges des de la pràctica’, que s'està fent aquesta tardor al Casal Transformadors. La sessió introductòria la va fer el periodista i advocat Hibaí Arbi-de el 20 d'octubre, i encara queden tres sessions més fins a l'1 de desembre. La segona serà avui mateix, dimecres, a les sis de la tarda, i anirà a càrrec de David Karvala i Fatiha El Mouali, membres de la Unitat Contra el Feixisme i el Racisme (UCFR).

Aquesta entitat, tal com recorda Karvala, va néixer l'any 2010 després que el partit d'ultradreta Plataforma per Catalunya obtingués un 2,4% dels vots en les eleccions al Parlament. La UCFR va ser un dels col·lectius que va encapçalar la campanya contra aquesta formació, que

Un moment de la primera xerrada, feta el 20 d'octubre. Foto: Khalid Ghali

amb els anys va acabar desapareixent. Si es comparen les xifres que van fer saltar les alarmes fa onze anys amb la presència actual de Vox a les institucions, es fa evident que, com apunta Karvala, ara és “més necessari que mai” combatre l'extrema dreta.

DIFERENTS PERSPECTIVES

“Hi ha moltes perspectives des de les quals abordar el fenomen de l'extrema dreta i totes són vàlides”, explica López. Així ha que-

dat reflectit al cicle, que es completarà amb una xerrada de les entitats Stop als Fenòmens Islàmics (SAFI) i SOS Racisme, els dies 24 de novembre i 1 de desembre, respectivament. Es tracta, com en el cas de la UCFR, de moviments que han tingut èxit en la lluita contra la ultradreta. “No podem mirar només les diferències dins de l'esquerra: el més important és que tots tenim un mateix objectiu”, conclou López, valorant la diversitat del cicle.

1.200 euros de multa al Xiroc: la gota que fa vessar el got

JOVENTUT ▶ El casal de joves Xiroc ha posat en marxa una campanya per denunciar la “criminalització i estigmatització” que pateixen les propostes d'oci alternatiu impulsades per joves, després que dos membres de l'entitat hagin rebut dues multes cadascun. L'import total de les quatre sancions, que assumiran entre tots els integrants del casal, és de 1.200 euros.

Els joves sancionats són els que van ser identificats en obrir la porta de la Casa Grogga a la policia el passat 18 de juny, mentre diversos membres del casal hi estaven reunits. Les multes són per soroll i per no respectar les restric-

cions per la pandèmia vigents aleshores, unes acusacions que des de l'entitat neguen: “El conveni del lleure ens permetia ser més de sis persones i, d'altra banda, ningú ens va demanar que abaixéssim el volum. No estàvem fent res que no estigués permès”, assegura un dels integrants. Per a ell, les multes són una manera de “posar pals a les rodes als moviments organitzatius juvenils”, que han tingut moltes dificultats en l'últim any i mig. En el manifest de la campanya, que signen altres entitats juvenils, lamenten “les múltiples dificultats” dels joves del Fort Pienc “per trobar espais organitzats d'oci accessibles i segurs”.

Alguns membres del casal de joves del barri. Foto cedida

Podòleg

Des de 1957

Horari: de dilluns a divendres de 16.30 a 19.30h

Miguel Ángel Cuesta Alonso

Dos de Maig, 223, 1er 2a
(edifici Encants Nous)

Telf. 93 245 48 29

DESCOMPTES AMB LA TARGETA ROSA

20 ANYS POSA'T
LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

TALLA ADULT

INFANTIL

NOVA!
TALLA

CONNECTA'T AMB LA NATURA!

WWW.POSATLAGORRA.ORG - 93.237.79.79

@POSATLAGORRA

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Comerç Verd, un canvi de model cap a la sostenibilitat

Foto: Ajuntament

Reconeixement

Un projecte que neix amb l'objectiu d'agrupar les entitats i les associacions de comerciants dels mercats municipals de Barcelona i que aposta, entre altres coses, per potenciar els productes de qualitat, ecològics i de proximitat cultivats de manera sostenible. Això és Comerç Verd, una iniciativa que recentment ha estat reconeguda en el Gastronòmic Fòrum Barcelona.

De fet, aquesta proposta sorgeix de la mà de l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona, del Comissionat d'Economia Social de l'Ajuntament i de la Federació de Mercats Municipals davant la necessitat d'unir esforços. Un pas endavant a favor dels comerciants que respon a tres objectius principals: accentuar la diferenciació dels establiments dels mercats gràcies a la qualitat dels seus productes, fer que el seu cultiu afavoreixi la

reducció de la petjada de carboni i la lluita contra l'emergència climàtica i facilitar la viabilitat de l'agricultura i la ramaderia local i sostenible.

QÜESTIÓ DE COMPROMÍS

Barcelona és enguany la capital mundial de l'alimentació sostenible. Per això, des de la ciutat es fa especial èmfasi en la necessitat que tot el sector alimentari i gastronòmic giri al voltant de la sostenibilitat.

“Cal un compromís amb la sostenibilitat, ja que per combatre l'emergència climàtica necessitem sistemes alimentaris saludables per a les persones, els territoris i el planeta”, diu Álvaro Porro, Comissionat de Política

“Els mercats ja aposten per la sostenibilitat, la proximitat i la salut del nostre planeta”

Alimentària de l'Ajuntament de Barcelona. I per engegar aquest canvi, segons Porro és essencial que els mercats barcelonins siguin els que comencin a treballar en aquesta línia. Una manera de fer que, gràcies a la iniciativa Comerç Verd, ja està en pràctica.

“Els mercats són l'ànima dels nostres barris, el motor econòmic de la ciutat i ja aposten per la sostenibilitat, la proximitat i la salut del nostre planeta”, destaca la regidora de Comerç i Mercats, Montserrat Ballarín. “A més, són referents internacionals pel seu model de gestió”, afegeix.

D'aquí aquest reconeixement a Comerç Verd, que, més enllà de premiar la iniciativa, pretén ser un incentiu i fomentar la implantació del reaprofitament alimentari, del producte de proximitat i de la lluita conjunta del sector pel canvi climàtic.

El Gastronòmic Fòrum Barcelona mira al futur i aposta per la cuina i l'alimentació sostenible

Congrés

La Fira de Montjuïc va acollir, un any més, el Gastronòmic Fòrum Barcelona del 18 al 20 d'octubre. Una cita amb els millors cuiners i productes del moment en la qual van participar més de 300 empreses i 60 xefs. Des de Joan Roca fins a Carme Ruscalleda o Ada Parellada. Tot plegat, amb un programa ple de conferències, ponències, taules rodones i tallers, que va permetre als més de 16.000 visitants tastar, aprendre i gaudir de la gastronomia de la mà d'especialistes del sector.

El congrés va començar amb una sessió inaugural que introduïa el tema central d'aquest fòrum: la sostenibilitat. De

fet, la mateixa alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, exposava la necessitat que la ciutat es converteixi en un referent de la gastronomia sostenible. “És el futur”, deia. Per això, totes les activitats del fòrum van girar al voltant de com fer aquest canvi cap a una nova manera de concebre la cuina i l'alimentació.

Tres dies que van servir perquè el sector es retrobés i busqués, conjuntament, nous camins, en un moment en què “cal reconduir els sistemes alimentaris i redirigir les estratègies”, deia el manifest que posava punt final a l'esdeveniment.

Una trobada per deixar constància de la importància que els aliments siguin de proximitat, de temporada, de qualitat i, si cal, reaprofitats.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

A PROP

El Mercat de Mercats, la festa del producte de proximitat

Fira

Les parades i els paradistes dels mercats de la ciutat van tornar a la fira Mercat de Mercats després de dos anys sense celebrar-se. Una nova edició amb el millor dels seus productes, que enguany es va traslladar a la plaça de les Glòries amb tres dies d'activitats per a totes les edats, amb tapes de mercat i productes de proximitat, durant el penúltim cap de setmana d'octubre.

En un moment en què Barcelona ha estat el centre d'atenció per debatre sobre els reptes de futur de l'alimentació i els efectes de l'actual model alimentari en el canvi climàtic, els mercats s'han volgut acostar a la ciutadania per posar en valor el seu paper com a proveïdors de producte fresc de qualitat, sostenible i de proximitat, vinculat a

l'alimentació saludable i a la dieta mediterrània. Per això, fins a vuit mercats alimentaris, com el de la Boqueria o el de la Concepció, i tres de no alimentaris, com els Encants, van muntar els seus estands a la fira, per oferir i donar a conèixer els seus millors productes. Un total de 19 parades en un espai en el qual també va tenir representació la restauració de la ciutat.

MÉS ENLLÀ DELS MERCATS

A banda de poder comprar i tastar tota mena de productes de qualitat i de proximitat, tots els que van assistir al Mercat de Mercats van poder provar les tapes que havien elaborat alguns dels millors restaurants barcelonins. De fet, la fira va rebre grans xefs que van voler compartir les seves creacions i coneixements de producte, gastronomia,

salut i sostenibilitat alimentària en *showcooking*, tallers i xerrades. Una manera de gaudir de la gastronomia, però també del vi, perquè els assistents van poder tastar alguns dels millors vins catalans del moment.

Tot això i molt més, com un hort urbà, sessions de música o activitats infantils, en una fira organitzada per l'Institut Municipal de Mercats amb la col·laboració de representants de diferents gremis minoristes alimentaris i que va tenir com a protagonistes la sostenibilitat, el reaprofitament alimentari i els productes de proximitat. Tot plegat, un autèntic mercat de mercats, atractiu i festiu, en què els paradistes es van dedicar a aconsellar la ciutadania en salut i alimentació. Dos aspectes bàsics i fonamentals al voltant dels quals van girar totes les activitats i la finalitat, en si mateixa, de la fira.

EN PRIMERA PERSONA

“No tenim clients; tots els que venen són amics”

Xavier Llobet

Llobet Òptics
(Coreixample)

Xavier Llobet és òptic optometrista i copropietari del negoci que van obrir els seus pares ja fa 75 anys. Una òptica que regenta juntament amb els seus dos germans i que es caracteritza pel tracte proper i personalitzat.

Què té Llobet Òptics que no tinguin altres negocis?

Sentit humà i un tracte personalitzat i familiar, de la mà de professionals. Nosaltres no tenim clients; tots els que venen aquí són amics i fem que se sentin com a casa seva gràcies al caliu humà amb què els atenem.

És això el que caracteritza el comerç d'aquesta zona de l'Eixample?

Ens diferencia el turisme i el fet que hi ha pocs veïns, perquè és una zona d'oficines. Però la unió entre els comerciants és molt forta i sempre remem junts per mantenir el nostre propi estil.

Es platejaria marxar a un altre barri?

Jo estimo l'Eixample i seguiré sempre aquí, perquè per a mi els clients no són un número. Sé qui és cada persona i la seva història de vida. La relació humana entre el comerç i els veïns és increïble.

Què és el que més li agrada de la seva feina?

Que hi poso el cor. A mi no em *flipa* que la gent es gastí 300 euros, el que m'omple és la cara d'un nen o d'un senyor quan s'emprova les ulleres i, en veure's, s'omple d'alegria.

Foto: Mercat de Mercats

El Mercat Central de Florència s'apropa als mercats de Barcelona

Foto: Ajuntament

Visita

El Mercat Central de la ciutat de Florència és molt similar al de la Boqueria: històric, amb productes especialitzats i de gran qualitat. Aquesta és la conclusió a la qual va arribar el regidor d'activitats pressupostàries, comercials i productives d'aquest municipi italià, Federico Gianassi, després de visitar alguns dels mercats de Barcelona a mitjans d'octubre. Una visita amb l'objectiu d'establir sinergies i de donar a conèixer el funcionament dels mercats barcelonins.

“Els mercats són una joia de la ciutat i entre tots els hem de preservar”, deia el president de la Boqueria, Salvador Capdevila. Per això, el president, el vicepresident i el di-

rector del Consorci del Mercat Central de Florència, acompanyats de Gianassi, van voler conèixer els mercats de la capital catalana. I més tenint en compte que durant la pandèmia han tingut un paper essencial.

PRODUCTES DE PROXIMITAT

Durant la visita, que va anar a càrrec de la regidora de Comerç i Mercats, Montserrat Ballarín, es va remarcar la importància que tenen la sostenibilitat i els productes de temporada i de proximitat als mercats de la ciutat. I és que “produir des de la proximitat implica una millor qualitat dels productes i una menor contaminació”, deia la regidora. “Per això hem de preservar els mercats i posar en valor la seva tasca identitària, social i cultural”, apuntava Gianassi.

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

L'aqüeducte de Dosrius i la petjada de l'aigua a la ciutat

NOU BARRIS/ El 1859 Barcelona tirava a terra bona part de la seva muralla. Eren temps de creixement poblacional i industrial, i les antigues defenses que en el passat havien aturat tants atacs forans eren ara un destorb per al desenvolupament de la ciutat més important de la península Ibèrica. La conurbació rebia contingents de població del món rural català –en el que seria un preàmbul de les grans migracions del segle XX– i les xifres de població vorejaven els 250.000 habitants.

La ciutat, per tant, necessitava espai per fer-hi habitatges i infraestructures per dotar de serveis la població. És en aquest context on cal emmarcar la construcció de l'aqüeducte de Dosrius, una enorme infraestructura hidràulica de més de 50 quilòmetres que connectava aquesta localitat maresmenca

Foto: Ajuntament

Es calcula que l'aqüeducte de Dosrius subministrava entre 20.000 i 40.000 metres cúbics d'aigua a la ciutat

amb el barri de Gràcia. Va ser construït el 1869, quan el creixement de l'aleshores flamant barri de l'Eixample va fer que augmentés la demanda d'aigua a Barcelona.

De fet, portar aigua a la capital es va convertir en un negoci sucós. En aquest cas, va ser l'empresa Palau, Garcia i Companyia

la que va posar en marxa l'aqüeducte. El 1867, els titulars de la companyia se'n van vendre els drets a la Société Générale des Eaux de Barcelone, constituïda a Lieja (Bèlgica) i que és l'origen de la Sociedad General de Aguas de Barcelona, l'actual Agbar.

Sigui com sigui, portar aigua del Maresme a Barcelona no era pas fàcil. Una de les principals complicacions de les obres era travessar el riu Besòs, dificultat que es va superar a través de l'estret del Rec, entre

la Trinitat i Torre Baró, gràcies a un sífó de 1.000 metres. Finalment, el 1871 l'aqüeducte es va posar en marxa i l'aigua va començar a arribar a la capital catalana. Es calcula que la infraestructura subministrava entre 20.000 i 40.000 metres cúbics diaris d'aigua a la ciutat.

Una de les empremtes d'aquest aqüeducte la podem contemplar avui dia a Nou Barris. En concret, al parc Central de Nou Barris, un espai verd de 17 hectàrees que

integra edificis singulars i històrics com ara l'antic Institut Mental de la Santa Creu, la masia de Can Carreras o el Parc Tecnològic, un centre que organitza actualment projectes empresarials innovadors.

El canal es va explotar fins a mitjans dels anys 50, en paral·lel a una nova –i molt més intensa– onada migratòria que va fer que Barcelona superés el milió i mig d'habitants. Va ser aleshores quan es va iniciar la canalització del riu Ter.

Els Jardins de Massana: un oasi verd amb una història lligada a l'Església

SANT ANDREU/ Els Jardins de Massana, ubicats a l'interior de l'illa del grup d'habitatges de Can Massana, es van construir el 1953 arran del Congrés Eucarístic a Barcelona, que havia tingut lloc a la capital catalana l'any anterior a iniciativa de l'arquebisbe Modrego. Una ocasió que el règim franquista va aprofitar per fer-se un rentat de cara internacional i posicionar-se com el "guardià d'occident" davant el "perill" soviètic. Sense anar més lluny, aquests jardins tenen forma de creu i consten de dues placetes laterals i d'una de central.

Aquest indret natural forma part d'un projecte innovador de ciutat jardí poc usual per a l'època. La plaça central, en el seu moment, va servir per ubicar-hi el camp de futbol del Club Deportivo Viviendas del Congreso, nascut el 1957 i que va funcionar en aquest lloc fins al 1983. El camp de futbol va desaparèixer per deixar pas als jardins de Massana, dividits en dues seccions per un emparat que travessa la zona verda d'est a oest. Avui dia, amb el parc infantil, els arbres i els porxos coberts de vegetació, són un petit oasi al barri del Congrés i els Indians.

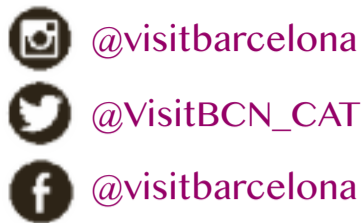
Foto: Aj.

Una porta al passat de la important família Güell

LES CORTS/ Avui dia dona la benvinguda als estudiants de la Facultat de Biologia, però en el passat era un dels tres accessos de la Finca Güell. La porta sud de la finca està construïda amb maó vist i presenta dos cossos idèntics, encapçalats per rajoles de ceràmica verdes i blanques. Aquests dos murs, de fet, flanquejaven una porta de ferro forjat, que es conserva al Museu Gaudí del Park Güell. Aquesta obra, però, no està exactament en el lloc on es va construir: es va traslladar a l'actual ubicació el 1957, mentre que el 1982 va ser restaurada.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

Les cases blanques, un conjunt singular del barri de Montbau

Foto: Ajuntament

HORTA – GUINARDÓ/ Al barri de Montbau hi ha un racó que destaca al bell mig d'un bosc. Són les conegudes com a 'casetes blanques', edificacions d'estil racionalista que es van construir el 1965, seguint el model de l'arquitecte suís Le Corbusier.

Des del punt de vista tècnic, són nou blocs de planta quadrada amb 52 habitatges unifamiliars. I des del punt de vista paisatgístic, es tracta d'un dels espais més característics del districte d'Horta-Guinardó; un *odd one out* en tota regla que recorda els pobles blancs que s'estenen pel sud peninsular i la costa mediterrània.

L'edificació d'aquestes cases va tenir lloc el 1965 a càrrec de la Cooperativa Barcelonense i es va portar a terme a sobre de l'antic camí de Sant Cebrià, avui dia carrer de la Ce-

ràmica. Són cases dúplex i adossades, amb una planta superior perpendicular a la inferior i que forma un pont a sobre dels passatges de vianants de la zona, que estan enjardinats. Aquesta disposició, a més, fa que les terrasses de les cases serveixin com a coberta de les cases de la filera inferior.

El conjunt d'habitatges forma una quadrícula de sis fileres de cases que segueixen, a grans trets, els revolts de la muntanya. Al seu torn, estan separades per cinc passatges de vianants, que passen per sota dels ponts. De fet, aquests ponts són un dels elements més singulars del conjunt arquitectònic.

Malgrat el color blanc de les cases, els seus accessos van ser batejats amb diferents colors: blau, rosa, groc, blanc i violeta de Montbau.

Un dels principals atractius de les 'casetes blanques' de Montbau és que estan integrades a la natura. En aquest sentit, la parcel·la que ocupen, de 12.600 metres quadrats de superfície, està envoltada en el seu perímetre pel Parc Natural de Collserola, excepte el costat sud-est, que limita amb el carrer de Vayreda, del barri de Montbau. Sense anar més lluny, malgrat l'aïllament aparent de les 'casetes blanques' en plena zona boscosa, estan prou a prop del centre del barri de Montbau.

Per altra banda, aquest conjunt arquitectònic, projectat pel gironí Joan Bosch, ha estat reconegut en alguna ocasió, com a l'any 1967, quan va quedar finalista en els premis FAD, en la categoria d'Arquitectura. A més, formen part del circuit Arquitectura al peu de Collserola, impulsat per l'Ajuntament.

Gràcia

Una joia del barroc català a la plaça Lesseps

Avui és un dels punts amb més trànsit i activitat de Barcelona, però fa uns segles només hi havia camps i camins. Estem parlant de la plaça Lesseps, on l'any 1626 els frares carmelites descalços van fundar-hi un convent. El van edificar a l'encreuament de les rieres de Vallcarca i de Cassoles. Aquell convent va donar peu a la formació de tota una vila, la de Gràcia. El 1630, el monestir ja estava acabat, però l'església, que és l'únic element que ha sobreviscut al pas dels anys, no es va acabar fins al 1658.

ELS CÀNONS TRADICIONALS

L'església, coneguda popularment com 'dels Josepets', presideix la plaça i és un dels elements arquitectònics més importants del barroc català. Obra de l'arquitecte fra Josep de la Concepció –nom religiós del carmelita tarragoní Josep Ferrer–, el temple es va enllestir el 1658, tot i que no es va poder consagrar fins al 1687. L'edificació segueix els canons tradicionals del barroc català, mentre que la façana tripartida i amb frontó triangular constitueix un element molt habitual a les esglésies carmelites de l'època.

Per tot plegat, aquesta obra arquitectònica està inscrita com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) a l'inventari del Patrimoni Cultural català.

Foto: Aj.

La Hidroelèctrica de Catalunya, eclecticisme arquitectònic

Foto: Ajuntament

L'EIXAMPLE/ L'antiga seu de la Central Catalana d'Electricitat –més tard Hidroelèctrica de Catalunya– és una construcció modernista de l'any 1897 que ja introduïa canvis que anunciaven les noves tendències arquitectòniques que s'acabarien imposant, com ara les bigues de ferro de la façana, que li permetien reforçar l'estructura i obrir grans finestrals.

Per altra banda, la particular entrada, en una cantonada, confereix a tota la façana un caràcter singular. Per tot plegat, estem davant d'una edificació prou important per a la història de la ciutat. Ocupada actualment per les oficines d'Endesa, va funcionar com a central tèrmica fins al 1977.

Per tot plegat, l'edifici s'inclou a la ruta modernista de l'Ajuntament i està catalogat

com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL). I és que la seva aparença general presenta elements constructius propis del modernisme, com ara l'ús de maó vist, una entrada principal amb elements de pedra i baranes de ferro forjat, entre altres. L'edifici va ser construït entre els anys 1896 i 1899 per l'arquitecte Pere Falqués, i també allotjava els habitatges dels encarregats de la central.

Les oficines de l'edifici de la hidroelèctrica es troben en una llarga nau que en el passat va acollir la maquinària de producció d'electricitat mitjançant el vapor de l'aigua. De fet, encara s'hi poden veure alguns elements originals, com el pont grua o el quadre de comandament. La xemeneia a través de la qual s'evacuava el vapor va ser finalment enderrocada l'any 1961.

Després de la seva victòria del passat diumenge contra el CB Castelldefels (72-86), el conjunt de Juan Hereza jugarà a casa davant el CB Salou el pròxim dissabte a les 20.15 hores. Els dos equips han aconseguit tres triomfs en les cinc jornades disputades a la Lliga EBA.

La decisió d'Anna Muniesa

» La portera ha deixat l'AE Peña Esplugues, de Primera Divisió, per tornar al CFS Eixample, de Segona Divisió.
 » "Vaig veure que la meua peça encaixava en una plantilla que aspirava a pujar a l'elit", confessa

Toni Delgado
EIXAMPLE

Molta gent li repetia a Anna Muniesa (Barcelona, 2000) que tornar a jugar a Segona Divisió era un "pas enrere" en la seva carrera. "Quan em vaig aïllar dels comentaris externs, vaig veure que el projecte em motivava. Hi creia. I vaig acceptar l'oferta", confessa la nova portera del CFS Eixample.

Estava molt a gust a l'AE Peña Esplugues, en un grup "molt humà i sa" i a la màxima categoria, Primera Divisió. Així que quan va quedar amb Cinto Garcia, que l'havia entrenat fa anys, i Tati Torres, a qui admirava sense conèixer-la personalment, no s'havia plantejat canviar d'aires. La trobada li va fer rumiar-ho. "Vaig veure que la meua peça encaixava en una plantilla que aspirava a pujar a l'elit i en un CFS Eixample en què havia jugat i em

generava confiança", recorda la portera barcelonina.

Muniesa va transformar el neguit inicial a competir en una categoria inferior en un repte motivador: ser partícip de l'ascens d'un altre equip català a la Primera Divisió. Divertida, ambiciosa i enèrgica, la portera s'ha adaptat bé a un grup força renovat. "Tati Torres transmet seguretat i confiança en el seu treball i filosofia, i ens entén perquè ella també va ser jugadora", diu en el que acaba sent un retrat a la seva entrenadora.

UNA REUNIÓ DECISIVA

Són un equip "en construcció" que "ha d'aprendre" a ser "més fort mentalment" quan se li compliquen els partits. El primer gran pas el van fer després de la inesperada derrota contra l'AECS l'Hospitalet. "Vam cometre l'error de pensar que seria un partit senzill i ho vam pagar car", reconeix. "Ens vam reunir i vam fer pinya. Des de llavors som més

Anna Muniesa, abans d'un entrenament. Foto: Lydia Abellán

fortes i estem més unides. Necessitem, però, més minuts juntes per continuar creixent en una lliga molt igualada i plena de sorpreses", adverteix Muniesa.

Els seus punts forts com a portera, explica, són la comunicació, la seguretat i l'u contra u, i les debilitats que més està treballant, el servei i el joc de peus.

Després d'un partit "molt emocionant" contra l'AE Les Corts-UBAE (victòria per 3-2), el conjunt de Tati Torres s'enfrontarà el pròxim diumenge contra el CE Futsal Grup Mataró al Pavelló Municipal Teresa Maria Roca i Vallmajor. "És un grup continuista amb reforços molt interessants. Hi destacaria Carlota Ferrer, exjugadora de l'Eixample, molt forta i desequilibrant, i Anna Munné, també excel·lent en l'u contra u", descriu. "Ens poden fer molt de mal amb les seves individualitats, però quan estem ben organitzades en defensa és molt difícil superar-nos", adverteix Muniesa, formada al Club Esportiu Vincit i a l'AE Les Corts-UBAE.

Segur que durant el viatge a Mataró l'equip farà nous vídeos de TikTok. "Jo no coordino gaire com altres companyes. Tot i que ho intento, ballar no és precisament una de les meves virtuts...", confessa, divertida, aquesta estudiant d'arquitectura tècnica.

Copa Catalunya de bàsquet

Equip	PG	PF	PC
1. CB Igualada	4	315	279
2. CB Grup Barna	4	279	199
3. TGN Bàsquet	4	252	196
4. CB Roser	3	290	244
5. Draft Gramenet	2	276	257
6. CB Valls	1	221	339
7. Joventut Les Corts	1	195	213
8. CB La Salle Reus	1	223	264
9. CB Cornellà	0	211	271

No et perdis res: tot l'esport a liniaeixample.cat

Lliga EBA

Equip	PG	PF	PC
1. CB Tarragona	5	392	330
2. EM El Olivar	4	403	383
3. CB Valls	3	371	307
4. FC Martinenc B.	3	397	343
5. CB Roser	3	373	324
6. CB Salou	3	393	380
7. SESE	3	316	371
8. CB Castelldefels	3	319	294
9. CB Es Castell	1	376	423
10. UE Sant Cugat	1	353	413
11. UE Horta	0	299	363
12. UE Barberà	0	256	317

Classificacions

Equip	PTS	GF	GC
1. CN Caldes	18	23	4
2. CFS Castellón	16	15	7
3. Peña Esplugues B	13	23	13
4. FS Castelldefels	12	27	13
5. CFS Eixample	12	23	11
6. FSF César Augusta	12	24	16
7. AECS l'Hospitalet	10	12	11
8. Futbol E. Zaragoza	8	16	22
9. CD La Concòrdia	7	11	9
10. InterSala Promesas	7	16	15
11. AE Les Corts-UBAE	7	13	13
12. FS Ripollet	4	14	25

2a de futsal

3a catalana de futbol

Equip	PTS	GF	GC
1. Sant Genís-Penitents	18	14	6
2. Young T. Badalona	16	19	9
3. CE Apa Poble Sec	15	27	7
4. FC l'Esquerra	15	11	7
5. Peña Anguera	14	15	8
6. CD Arrabal Calaf	12	17	13
7. AE La Salut Pere Gol	10	14	11
8. Fundació P. CE Júpiter	10	9	8
9. UD Montbau	8	8	10
10. CD Pomar	7	13	13
11. UD Montsant	7	18	21
12. CPB Sarrià	6	13	18

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

cada dimecres fem barri

EXPOSITORS:

- **Encants Nous**
Carrer de València, 548
1 expositor
- **Mercat Sagrada Família**
Carrer de Padilla, 255
3 expositors (Porta 1, 2 i al bar)
- **Mercat de la Concepció**
Carrer d'Aragó, 311
4 expositors
(entrada per Aragó)
(entrada Floristeria)
- **Mercat del Ninot**
Carrer de Mallorca, 133
2 expositors
- **Mercat Sant Antoni**
Carrer Comte d'Urgell, 1
6 expositors
(Porta 1, 2, 3, 4, 5 i 6)
- **Supermercat Condis**
Carrer de Mallorca, 542
1 expositor
- **Mercat Fort Pienc**
Carrer d'Alf Bel, 105
1 expositor
- **Home Homing**
Carrer de Padilla, 243
1 expositor
- **Biblioteca Arús**
Ps. St Joan 26
1 expositor
- **Vital-Ilit**
Galeries d'Encants Nous
Carrer de València, 548
1 expositor
- **ACURA**
Carrer del Bruc, 122
1 expositor
- **Esportiu Rocafort**
Carrer de Floridablanca, 41
1 expositor
- **Seu Districte de l'Eixample**
Carrer d'Aragó, 311
1 expositor
- **Darthy**
Carrer de Floridablanca, 114
1 expositor

... a més de
700 botigues
dels eixos comercials

líniaeixample

L'únic setmanari de l'Eixample

No t'ho perdís

Foto: Aj. de Barcelona

Setmana de la innovació

La Barcelona Innova Week (anteriorment coneguda com a Smart City Week) se celebra enguany del 8 al 14 de novembre. Es tracta d'una iniciativa de l'Ajuntament de Barcelona organitzada per la fundació municipal BIT Habitat amb l'objectiu de "reflexionar i experimentar sobre la relació entre les persones, la tecnologia i les ciutats". Amb la participació d'una vintena de ponents de diferents àmbits i especialitzacions, aquesta edició ha de servir per repensar el model de ciutat "per tal d'avançar cap a un entorn urbà més inclusiu, resiliència i sostenible".

Famosos

La veu de Woody Allen, el nebot de Joan Capri a la sèrie d'humor *Doctor Caparrós* i el protagonista, al costat de Paco Morán, de l'obra de teatre *L'estranya parella*. Són només tres exemples de l'aportació de Joan Pera (Mataró, 1948) a la cultura en català durant més de quaranta anys. I és precisament per aquest motiu que acaba de rebre un dels Premis d'Honor del Zoom Festival. El certamen ha volgut homenatjar "la seva llarga i reconeguda" carrera professional. Els altres dos Premis d'Honor els han rebut el periodista i presentador Xavier Sardà i la productora Kosmos Studios, fundada per Gerard Piqué.

La fitxa

QUI ÉS?

J O A N P E R A

ÉS FAMÓS PER...

Ser un gran nom (i veu) de la cultura en català
És actor, director i actor de doblatge: és la veu de Woody Allen

QUÈ HA FET?

Rebre un Premi d'Honor del Zoom Festival
Per la seva "llarga i reconeguda" carrera professional

A LES XARXES...

Admiració
El públic el té molt ben valorat i celebra el reconeixement

Llibres

Estimada Mirta
Maria Escalas

Buenos Aires, 1947. En Francisco desembarca del vaixell. Amb 16 anys deixa enrere la família i Mallorca per provar sort a l'altra banda de l'Atlàntic. Comença com a aprenent a una fàbrica, on no deixa passar l'oportunitat d'ascendir i facilitar l'establiment de la resta de la seva família a Buenos Aires. Però pagarà els privilegis de l'ascens social a un alt cost.

Teatre

La mala dicció
Jordi Oriol

El polifacètic autor, actor i director Jordi Oriol s'ha endinsat en Shakespeare diverses vegades en col·laboració amb el director Xavier Albertí. Ara presenta *La mala dicció*, a partir de Macbeth, l'última entrega de la trilogia que perverteix tragèdies shakespearianes amb el recurs de la paraula com a propi motor dramàtic. Al Teatre Lliure de Gràcia.

Música

1997
Alfred Garcia

Després d'una aturada quan feia poc temps que havia començat la seva carrera professional en el món de la música, Alfred Garcia torna ara amb un segon disc: *1997* (Universal). "Aquest àlbum és per dir: si et pensaves que jo era això, doncs té l'altra cara", ha explicat el jove cantant del Prat de Llobregat en una entrevista amb l'ACN.

Pelis i sèries

Tres
Juanjo Giménez

Una dissenyadora de so passa moltes hores treballant sola, refugiant-se de les relacions complicades que té amb la seva exparella, la seva mare i els seus companys de feina. Tot i que ella encara no ho sap, ha començat a "dessincronitzar-se"; és a dir, el seu cervell ha passat a processar el so més tard que les imatges, com si es tractés d'un vídeo defectuós.

ESTILS DE VIDA

Evitar ciberatacs a casa

Foto: Pexels

SEGURETAT

Es ciberatacs estan a l'ordre del dia. Sense anar més lluny, recentment n'han patit la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i Barcelona Serveis Municipals (BSM). I és que els experts alerten que la pandèmia ha fet augmentar aquests atacs informàtics. Per això la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) ha publicat una llista de consells per evitar ciberatacs a casa.

La primera recomanació dels experts de la UOC és la protecció de tots els dispositius. En aquest "tots" no només entren mòbils, ordinadors i tauletes, sinó qualsevol altre dispositiu, com un electrodomèstic, que es pugui connectar a internet. Per protegir-los, cal restringir-ne l'accés amb contrasenyes. Aquestes han de ser llargues i és millor que no siguin paraules del diccionari i que no continguin informació personal, tal com diu la professora Helena Rifà. En la mateixa línia, cal instal·lar antivirus als dispositius.

També recomanen tenir en compte les opinions d'altres usuaris abans d'instal·lar un programa o fer una compra *online*. En aquest sentit, els experts fan una crida a ser previnguts i, fins i tot, desconfiats: "Cal desconfiar de qualsevol correu o missatge que es rebí", sentència el professor Jordi Serra.

Les claus

PROTECCIÓ

Cal protegir tots els dispositius (des de mòbils fins a electrodomèstics amb internet) amb contrasenyes i antivirus

CONTRASENYES

És millor que siguin llargues, que no siguin paraules del diccionari i que no incloguin informació personal

OPINIONS

Abans d'instal·lar un programa o fer una compra en línia cal mirar les opinions d'altres usuaris per veure'n la fiabilitat

PRECAUCIÓ

Els experts fan una crida a ser previnguts i fins i tot desconfiats amb "qualsevol correu o missatge" que rebim

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

dermitek
by Grupostop

DEPILACIÓ LÀSER I ESTÈTICA AVANÇADA

ESCOLTEM LA TEVA PELL, I TU?

Més de 20 anys cuidant de tu
i de la teva pell perquè s'expressi
de forma natural.

Vine a conèixer els nostres descomptes
i facilitats de finançament
a 24 mesos sense interessos.

Dermitek. Qüestió de pell.

DEPILACIÓ LÀSER D'ALTA EFICÀCIA

- Prova el mètode més definitiu per l'eliminació del pèl.
- Més de 15 packs per combinar diferents zones per fer-les en una sola sessió.

ESTÈTICA AVANÇADA FACIAL I CORPORAL

- Innovació en aparatologia d'última generació.
- Millora l'aspecte de la pell, redueix la flacciditat i elimina el greix localitzat.

Pg. de Gràcia, 125-127 (Junt a Jardinetes de Gràcia)
Tel. 933 681 756 · dermitekbarcelona.com

